

PRIMORSKI DNEVNIK

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE ZA SLOVENSKO PRIMORJE

Leto I. - Štev. 11

TRST, petek 25. maja 1945

Cena 1.— liro

53. rojstni dan maršala Tita

V boju in delu za zmago pravice

«Brez uradne proslave, ki bi žala skromnost velikega narodnega moza, se 25. maja proslavlja po vsej Jugoslaviji rojstni dan njegovega največjega sina, maršala Tita. Proslavlja ga narod sam, brez pobude od zgoraj, spontano, iz lastnega čustvovanja ljubezni in hvaležnosti do tistega, ki ga je organiziral in popeljal v osvobodilno borbo, ki ga je s sigurno roko vodil skozi strašna leta vojne, ki je naše narode iztrgal iz čeljusti fašizma, jih iz krvi medsebojnih sporov zednil v bratstvo, zanosval njihovo novo narodno državo in jim odprl pot v svetlejo in srečno bodočnost. Naše narodne mase so že leta v stalnem stiku s svojim velikim voditeljem. Poslušale so in se odzvale njegovim pozivom v borbo, spremljale njegove besede in gibe, izševale njegova navodila, ker so spoznale, da se morajo nanjo z gotovostjo upreti in da nikoli ne bodo zgrešile, če jim bodo sledile. V najtežjih časih, ki jih je bilo v tej vojni mnogo, so ohranile svojo moralno silo s krepkim in globokim zaupanjem v njegovo hrabrost in njegovo modrost. V urah uspeha in zmage so se spet obračale k njemu, da mu izrazijo svojo hvaležnost. Čim dalje je trajala vojna, čim bolj se je razvijala in razigrala osvobodilna borba, tem tesnejša in krepkejša, toplejša in pristnejša je postajala vez med širokimi ljudskimi sloji in voditeljem njihove borbe. Ko se je liku izrednega vojskega voditelja, liku slavnega vojskovodje pridružil tudi vse močreje začrtani lik modrega političnega voditelja, lik izrednega državnika, ki je s krepko roko držal krmilo usode naših narodov, se je zgradila med njim in našimi narodi taka pristna in čvrsta vez, s kakršno poprej noben naš narod ni bil povezan s svojimi voditelji, vsi naši narodi pa vsekakor nikoli v svoji dolgi zgodovini. Sreča naših narodov so se zila v eno samo veliko srce, ki je bilo v srcu njihovega Tita. Ko se je vojna približevala koncu, so bili naši narodi priče nove velike slave, s katero se je za vse čase ovcenala naša mlada jugoslovanska armada, čudežno delo Titovih rok. Slavna velika zadnja ofenziva, ki je prinesla končno osvobodjenje naše zasužnjene Jugoslavije, ki je pokazala, da ni bila nedavna sprememba imena naše narodne vojske samo nekaka gola sprememba imena. Bila je to samo zunanja označba za izredni razvoj, ki ga je prekoračila naša narodna oboževana sila. Zmagovito je končala veliko delo osvoboditve, uničujoč v ogorčenih bojih okupatorja in njegove izdajalske skupine, ki na naših frontah niso kapitulirale, niti ko je bila odlična njihova gotova propast, temveč so se borili z obupno ogorčenostjo tudi po uradni svetovni proslavi zmage, dokler ni bila tudi poslednja skupina z orožjem prisiljena k predaji.

Toda politično delo ni bilo nič manjše od vojskega. Niti ene evropske države, ki bi bila žrtev fašistične okupacije in ki bi, potem ko se je osvobodila z lastno silo svojega naroda, imela na dan zmage tako široko in čvrsto zgrajeno neomajno osnovo za svoje politične in gospodarske obnove, kakor naša iz temeljev obnovljena država. Niti ena od teh držav nima takšne notranje organizacije, sigurnosti in ustaljenosti, kot je tako vidno kaže naša država.

Za ustvarjanje novih osnov za nacionalni, politični in gospodarski napredek naših narodov in naše nove demokratske federativne državne zajednice pripada prva in glavna zasluga Titu. Ta izredna nacionalna in politična morala, ki danes tako visoko dviga najširše sloje naših narodov, je plod njegove uporne borbe in njegovega modrega in smelega vodstva. On je naš narod naučil velike resnice, da ni nobene težke pa niti obupne situacije, iz katere narod ne bi našel izhoda, ako se zaveda svoje časti, ako je zedinjen v pripravljeno in na žrtve za obrambo svoje države in za ustvarjanje svoje sreče in napredka. Naši narodi se danes zavedajo, da ne bodo prevarani. (Borba)

Vera v osebnost in znatiželjno zanimanje zanjo je dediščina književnosti in vzgoje, ki se ju ne bom otresel nikoli. Zato sem tudi na nočnih pohodih na poti v Jajce marsikatero uro prebil v ugibanju o osebnosti Tita, čigar ime, glasno zlogovano kot Ti-to, Ti-to..., sem čul na tolikih zborovanjih in mitingih in ki na vsakem takem zborovanju od Gorice pa globoko tja v Macedonijo in Albanijo sproži vihar navdušenja in odobravanja.

Kdo je Tito, kakšen je njegov notranji lik, njegova človeška podoba? sem se vpraševal poln nestrpnega pričakovanja. Kdo je ta kmečki sin iz hrvatskega Zagorja, sin Hrvat in Slovenke, ta industrijski proletarec, strugar, ki se je udeležil bojev ruske državljanske vojne in ki stoji danes na čelu vsega jugoslovanskega osvobodilnega gibanja, katerega je pokrenil v prvih dneh narodne vstaje v Srbiji, organiziral prve odrede partizanov, stopil v zvezo z vsemi svobodoljubnimi skupinami in tako polagoma v neprestanih bojih, sredi akcij, nemških ofenziv ustvaril ogromno enoto Narodno-osvobodilne vojske in partizanskih odredov Jugoslavije, uporniško armado, ki je trajno obdana in obkoljena od sovražnikov neprestano rasla, se sproti oboroževala in vežbala, dokler ni dosegla četrtmilijonske moči, trdne organizacije z vzorno disciplino, s strokovnjaškim vodstvom, vso prežeto z enotnim narodno-revolucionarnim in pravičnim junaškim duhom? Kdo je Tito? sem se vpraševal in ga v mislih primerjal z junaškimi osebnostmi iz zgodovine drugih narodov, za katerimi voditelj naše borbe v ničemer ne zaostaja. Primerjal sem ga ruskima osvobodilnima borcem, z Minjinom in Požarskim, z mehikanskim junakom Juarezom, z orleansko junakinja Ivano D'Arcovo in s podobnimi zgodovinskimi heroji in sem pri vsakem od njih mogel ugotoviti, da ni nobeden v tako težkih okoliščinah dosegel takih uspehov kakor Tito. In čim jasnejša mi je postajala njegova zgodovinska veličina, tem večje je bilo moje zanimanje za živo pojavo tega moza, tem bolj nestrpno me je zanimal neposredni vtis njegove osebnosti, tem bolj sem si želel žive opore za spoznanje njenih osnov in posebnosti.

Poznal sem nekaj njegovih slik, fotografij in grafik, ki so nam jih prinesli kurirji z juga in ki sem si jih bil pozorno ogledal. Nobena izmed fotografij mi o njegovi osebnosti ni kdo ve kaj razodela. Bile so medle, kazale so obraz, ki je imel nekoliko tujo izrazitost, nikakor pa ne pravega pečata veličine. Grafike pa so predstavljale nekakšno tipično balkansko obličje, v katerem je umetnik očitno skušal stopnjevati silo in moč, energijo, ne pa tudi duha ali kakršne koli višje človečnosti, ki jo je moral vsakdo čutiti v dejanjih tega moza poleg junaštva in energije. Vse te slike so me navdajale samo z neko skrbjo, z nekim nemirno; kdo in kaj je ta človek, ki vodi našo veliko stvar? Ali je v njem dragocenost, veličina, ki ni zgolj energija in moč?

Tako ugibanje in hkrati globoka, radostna zavest, da živi sredi nas moč, kakršne poznamo samo iz zgodovine, da ta

Lik maršala Tita

resnični junak ali tvorec usode narodov živi v naši bližini in da mu bom v kratkem segel v roko ter ga v razgovoru spoznam neposredno, sta me spremljala na naših nočnih pohodih, na dolgih vožnjah s kamioni ter z vlakom, ki nas je naposled pripeljal v Jajce.

Na postaji nas je pričakoval častnik, ki nas je odvedel v Vrhovni štab, kjer sem se komaj utegnil pozdraviti z nekaterimi znanci, ko mi je bilo sporočeno, da predsednika dr. ja Ribarja, popa Zečeviča in mene pričakuje tovariš Tito. Sledil sem dežurnemu in po kratki poti sto-

TITO!

Zadostuje ena sama beseda: Tito! V njej je obseženo vse, ljubezen do svobode in mrinja do sovražnika, veder nasmešek in mrkl obraz. Govori nam o preteklosti, ki smo jo pretrpeli, poje o bodočnosti, ki kateri stremimo in griča o borbi, ki jo vodimo.

TITO!

To ime daje potrjim moči, vedri utrujene in pomirja zaskrbljene; krepi šibke, dviga klečeče, ustvarja iz navadnih smrtnikov heroje, iz nepismenih prosvetljene, iz nevednih zavedne.

Kjerkoli srečujemo danes lepoto, moč in veličino, povsod najdemo Titovo ime. Preko noči zažari na zidovih sovražnikovih garnizonov, kot silna pretajna neizbrisno.

Z njim se srečujemo v partizanskih bolnicah, kjer ga šepetaje izgovarjajo utrinice ranjencev, kot upanje in molitev: to ime cell rane.

Mladina ga vzklika veselo in s tem izraža svoj polet, starci ga izgovarjajo resno in s njim izpričujejo svojo treznost. S Titovim imenom so nas sprejeli kmetje Glamoča, meščani Andrijevice, žene iz Ogorja in deca Kušića.

O Titu pojo dekliske popevke, junaški deseterec, stari in moderni stih. O njem enako govorita preprosta beseda ljudstva in izobražena misel učenih ljudi: Naš!

Borci ga nosijo v srcu, ljubljeno in drago, za vedno spojeno z najpristnejšimi, najdragocenejšimi vrednotami in smislom življenja, ki se poraja. Oni vedo za njegovo bol zaradi Gorjnih Barov, vedo za tisto toplo besedo: «Požuri, družice!» na Zelen gori, za odločnost pri Jablanici, za močnatost pri Mljevinu. Z njimi so delili neprepasane noči v Peti (ofenzivi), mrz na Treskavici, glad na Durmitoru.

V tesnih vaških izbah in v slavnostnih dvorcih lahko vidiš njegovo sliko. Njegov mirni z zmago obžarjeni pogled meri preko vseh težkih daljav bodočnosti, katere veličino slutimo. V njej je počehljone vse naprave in združitev vseh težanj. Izšel iz naroda, je v borbi zrasel v njegov najpopolnejši in najzgovornejši simbol. V njem so se združile sila tradicije, stremjenje sedanosti in lepota bodočnosti, to je moč in veličina zgodovine.

Na nekem zborovanju v dalmatinski Zagori je hotela povedati svojo misel siva starca, ganjena od slutnje usode, ki jo kujeme z orožjem in prinašamo z bratstvom. Toda iz ustnih šibkih od radosti se ji je izvila samo ena beseda: Tito!

In glej! Množico je prevzelo navdušenje in s pritaženo solzo v očesu so jasno začutili:

Kadar izpregovori srce naroda, pove vedno vse!

ELI FINCI

pil v delavnico komandanta Narodno-osvobodilne vojske Jugoslavije. Bilo je v večernem mraku in snažna, preprosta, nevelika soba je bila polna električne luči. Opazil sem nekaj naslanjačev, na dveh izmed njih sta že sedela tovariša, ki sta bila povabljena hkratu z menoj, poleg vrat je nepremično stal komandantov osebni dežurni častnik, nasproti vratom je stala velika pisalna miza, osvetljena še močneje od ostale sobe in polna papirjev. Za njo je sedel Tito. Stopil sem k njemu, se mu predstavil in sproščeno zavzel sedel na prostor, ki mi ga je ponudil. Motril sem njegovo pojavo z vso pozornostjo in z vso zbravnostjo, ki jo premorem. Srednje visok je, čvrste rasti, glavo nosi ponosno. Obraz blede polti, obrat, lasje plavi, na sencih rahlo osiveli, čelo visoko, oči mu leže globoko, svetlo modre so in nekoliko zastrte ter utrujene, a polne moči, nos izrazito upognjen, izraz okrog ust nepregledno kompliciran, brada krepka, celoten izraz obraza je energičen in očarljiv, nekaj napoleonskega je v njegovi teži, a mogel bi biti tudi obraz u-metnika. Njegovo vedenje je zdržano in mirno, toda njegove kretnje so hlastne, nervozne.

Opazoval sem ga sproščen, skoraj bi dejal olajšan. Vprašanja, ki so me navdajala na poti z nemirno in skrbjo, so bila zdaj odgovorjena. Ne znal bi tedaj odgovoriti zakaj, toda že sem si bil na jasnem, da se v tem možu družita energija in čar, energija in neka fascinirajoča moč, ki je dana samo dragocentim in zlahtnejšim naravam. Čutil sem v njem nekaj zanosnega in vznesenega, nekaj trdo realnega in hkratu vzvišene-ga.

Tak je bil moj prvi vtis o Titu. Ves čas mojega bivanja v Jajcu sem obedoval in večerjal na njegovi levi strani nasproti dr. ju Ribarju in moja pozornost ni mirovala. Zbral sem veliko vtisov o njegovi osebnosti, zdržanosti in nervoznosti, o njegovi molčečnosti, ki se druži v njem z naravno prostodušnostjo, o njegovi disciplinirani in prirodno neugnani delavnosti. A vse to so drobni vtisi, ki nikakor ne povedo o Titu toliko kot vtis prvega srečanja in še neki kasnejši vtis, ki ga nameravam še opisati.

Bilo je na zgodovinskem zasedanju AVNOJ-a. Podal sem v imenu slovenske delegacije predlog o ustanovitvi naslova «maršala Jugoslavije» v Narodno-osvobodilni vojski in sem prosil predsedstvo AVNOJ-a, naj ta naslov kot prvemu poddeli komandantu tovarišu Titu. Predlog je bil sprejet. Takoj nato se je novoizvoljeno predsedstvo sestalo in podelilo naslov, kakor je bilo predlagano. Bil je to nedvomno velik trenutek v Titovem življenju. Opazoval sem ga ves ta čas z nenasitno, ostro pozornostjo. Ko mu je bil podeljen visoki naslov, smo mu vsi člani predsedstva čestitali. Vsakemu izmed nas je stisnil roko, s svojimi očjimi, starimi sodelavci pa se je poljubil. Nobena črtica na njegovem obrazu mi ni ušla. Bil je srečen in prevzet, toda ko je objemal svoje stare prijatelje, sta njegov izraz in kretnja govorila: «Tovariši, dopolnili smo važen del svoje naloge. Velik in težak kos našega dela je opravljen». Skratka, to ni bila sreča osebne zadoščenosti, temveč sre-

ča nad uspehom stvari. In to je velika in visoka sreča. Izmed vseh močnejših vtisov je ta najmočnejše potrdil moj prvi vtis in tisti trenutek sem bil srečen tudi sam, ker sem z vso gotovostjo vedel, da je vodstvo naše zgodovinske stvari v pravih rokah, v rokah človeka, ki je živel zanjo znal pozabiti na vse bistveno, nevažno in tudi nase — v rokah človeka, ki je posvečen. Resnično velika dela nastajajo samo iz posvečenosti. Lik maršala Tita priča o veličini naše borbe, je upravičen njen simbol. Prejel je od nje svojo veličino in zdaj je tudi ona prejema od njega.

Trst na veliki predvečer

Jasno je nebo in poslednja zarja tone nekje v morju. Luči se prižigajo po tržaških ulicah. Tu in tam začena mežikati in nastajajoča noč žaromet z morskega svetilnika. Ob obali je zelo živahno; ljudje se sprehajajo po gladkem tlaku in ob obrežju se zibajo barke.

Nekje z visline nad Barkovljami svigne proti nebu rdeča raketa; za hip opvisi v zraku in žarka svetloba odseva po strehah tržaških hiš. Takoj zatem pa je zažarilo vse nebo v mavričnih barvah. Z Barkol in Sv. Justa nekje pod Opčinami, iz srede Trsta, z morja, z vseh gričkov, od povsod so žvigale proti nebu rakete. Trst pričinja slavnostni predvečer Titovega rojstnega dne. Z vseh višin okoli Trsta so zažareli kresovi, dolge vrste manjših ognjev migljajo po gričih Dolg rafal iz sarca se vmeše med silovito praketanje pušk in brzostrelk; svetleči metki se z bliskovito naglico poganjajo v nebo in ugašajo nekje visoko, visoko... Besno odmeva med visokimi stenami tržaških palač pokanje orožja Jugoslovanske Armade, ki je še pred kratkim osvobodila Trst. Dances isto orožje žari od izstrelkov na čast tovarišu Titu. Tudi ob obrežju se prižiga dolga vrsta svetlih plamenov, vse ozračje trepete od pisanih barv številnih raket. Nebo žari tudi nekje nad Krasom in Istro; tudi tam prševljavajo predvečer Titovega rojstnega dne.

Ves Trst je na ulicah. Trst proslavlja veliki predvečer največjega sina Jugoslavije — maršala Tita. In če se povzpneš kam visoko nad Trst, se ti odpre še bajnejši pogled; po vsej širni svobodni Primorje, po vsej Istri in preko vsega Krasa do Nanosa, pa tja do obronkov Trnovske planote in Beneških hribov žarijo kresovi in naznanjajo veliki dan — rojstni dan našega velikega vodnika maršala Tita.

Deset je že ura in še več, po obronkih okoli Trsta pa še vedno žari, še vedno žvižgajo v nebo rafali mitraljezov in še vedno rdeče in bele, modre in zelene rakete razvetljujejo ves Trst. Dostojanstveno je Trst dokazal svojo ljubezen do svojega velikega vodnika.

Mladina maršalu Titu

Jugoslovanska mladina proslavlja rojstni dan maršala Tita in je organizirala Štafeto iz vseh krajev naše domovine. Mladinci bodo prenašali pozdrave iz vseh središč federalnih ednic, kakor tudi iz vseh večjih mest. Prihod Štafete se pričakuje jutri ob 17. uri. Ne samo v Beogradu, temveč tudi v vseh mestih naše domovine so mladincem priredili spontane sprejeme in narod želi, da bi izpričal svojo najtoplejšo simpatijo maršalu Titu. Vse štafete palice so umetniško izdelane. Tako tudi jugoslovanska mladina pozdravlja rojstni dan maršala Tita in mu donša pozdrave iz vseh krajev domovine.

Igra je končana

Dönitzova vlada razpuščena in njeni člani aretirani

FLensburg, 24.

Dopisniki tiska javljajo, da je bil admiralu Dönitzu danes sporočen na zavezniki ladji «Patris» ukaz generala Eisenhowerja o razpuščanju nemške vlade...

lik del prejšnje vojne je prebil v britanskem taborišču za vojne ujetnike, kjer se je pretvarjal, da je nor, zato da bi z njim bolj postopali.

POKRAJINSKI NARODNO OSVOBODILNI ODBOR ZA SLOVENSKO PRIMORJE

O'DLOK

C. 1. V členu odloka Pokrajinskega narodno osvobodilnega odbora za Slovensko Primorje o dolžnosti prijave vseh družtev z dne 18. maja 1945 določeni rok za prijavo se podaljša do 31. maja 1945.

Cl. 2. Ta odlok stopi takoj v veljavo. Trst, dne 24. maja 1945. Tajnik: Dr. BOGDAN BRECELJ, I. r. Predsednik: FRANCE BEVK, I. r.

Poljsko-sovjetski pakt garancija miru Izjave profesorja Zlatowskega

NEW YORK, 24.

V pogovoru s predstavnikoma tiska o položaju v Poljski je znameniti profesor Zlatowski povdaril resnično demokratični značaj varšavske vladne izjave...

Problem razširitve AVNOJ-a

Problem razširitve AVNOJ-a je težje rešiti s tehničnega stališča kot pa s političnega. Vendarle obstaja upanje, da se bo to vprašanje kmalu rešilo...

Pionirski zlet v Beogradu

BEograd, 24.

Na pionirski zlet v Beograd so prisle delegacije iz Srbije, Makedonije, Sandžaka in Metohije ter Kosova. Tanjug javlja:

Osvobojeni ujetniki pišejo Titu

Ujetniki iz taborišča, Münster, ki nestrpno pričakujejo povratka v Jugoslavijo, so poslali maršalu Titu pozdravni telegram...

Madžarsko mesto Pecs postavilo spomenik na čast sovjetskim vojakom

PECS, 24. V znak globoke hvalečnosti do Rdeče Armade ki je osvobodila Madžarsko, so prebivalci madžarskega mesta Peca postavili spomenik...

Kandidati za novo britansko posl. zbornico

LONDON, 24. Za 540 sedežev, ki jih bo štela nova britanska zbornica, je do sedaj prijaviženih 1358 kandidatov...

Vojna proti Japonski

Neko poročilo generala MacArthurja prinaša vesti, da sta dve ameriški koloni, ki v orednjem predelu severnega dela otoka Mindanao...

Hitler umrl vsled zastrupljenja

Iz glavnega štaba zaveznških spedijskih čet, 24. Kakor poročajo iz vrhovnega štaba zaveznških spedijskih vojakov...

Izjave Kiseleva na konferenci v San Franciscu

SAN FRANCISCO, 24. Kuzman V. Kiselev, ljudski komisar in predsednik delegacije Sovjetske socialistične republike Belorusije...

Obnova v Franciji

PARIZ, 24. ASP javlja: Okrog 350 delavcev je delalo brez prestopa na oba dneva Binkošti na ruševinah tovarn letalskih strojev Gnome-Rhône...

Bombe na Tokio

GUAM, 24. Več kot 550 super-črtnjav je odvirglo danes tri četrti milijona funtov težjih bomb na industrijske cilje v Tokiu.

Quisling pred sodiščem

OSLO, 24. Glavni državni tožilec Sven Arntzen je izjavil, da bo Ditlev Quisling, norveški diktator za časa nemške petletne okupacije, na prvem sodnem naroku, ki je razpisan za jutri...

Dokazi proti nemškim vojnim zločincem

ARMADA, 24. Nekli ameriški vojni dopisnik poroča v telegramu iz Rosenheima, da je glavne dokaze proti največjim vojnim zločincem podalo 8 nemških stenografov...

Radikalna agrarna reforma v Bolgariji

SOFIJA, 24. V Bolgariji bo kmalu sprejet zakon o radikalni agrarni reformi po geslu: Zemlja pripada onemu, ki jo obdeluje...

Sprejem jugoslovanskega ambasadorja v Moskvi

MOSKVA, 24. 23. maja, je prvi podpredsednik Prezidija Vrhovnih Sovjetov SSSR Svernic sprejel v Kremliju, jugoslovanskega izrednega in opolномоčnega ambasadorja Popovića...

Herriotove izjave o Sovjetski Zvezi in Rdeči Armadi

PARIZ, 24. Povodom svoja bivanja v SSSR je Herriot podal sledečo izjavo: «Rdeča Armada je nekaj veličastnega. Kakšna disciplina! Kakšna samozavest! Kakšna patriotska vera! Prepričan sem, da ne bi

Padlim vojakom Rdeče Armade

BEograd, 24. Dne 20. majnika so v Beogradu, Zimunu in Veliki Palanki odkrili spomenike vojakom Rdeče Armade, ki so padli v boju za osvoboditev Jugoslavije...

Konferenca v San Francisu

SAN FRANCISCO, 24. Predsednik delegacije sovjetske ukrajinske republike Malviniki je izjavil, da bi moralo biti zaustavljeno na konferenci poleg Ukrajine in Belorusije še ostalih 14 republik SSSR.

Ustvarjeno je Jugoslovansko-Bolgarsko bratstvo

SOFIJA, 24. Ob priliki rojstnega dne maršala Tita prinaša list «Domovinska fronta» sliko maršala Tita in člana, v katerem pravi med drugim: Narodni Jugoslovanci bodo slavili jutri rojstni dan svojega voditelja slavnega maršala Tita...

Štafetni tek v proslavo rojstnega dne maršala Tita

BEograd, 24.

Jutri se bodo sestale v Beogradu mladinske štafete; ki prinašajo iz vseh krajev naše domovine plamate pozdrave in čestitke za rojstni dan maršala Tita...

Bolgarski tisk o Titu

SOFIJA, 24. Ob priliki rojstnega dne maršala Tita prinaša list «Domovinska fronta» sliko maršala Tita in člana, v katerem pravi med drugim: Narodni Jugoslovanci bodo slavili jutri rojstni dan svojega voditelja slavnega maršala Tita...

Bolgarski znanstveniki v Sovjetski Zvezi

SOFIJA, 24. Bolgarski radio poroča, da so poselni delegati bolgarskega znanstvenega društva naravoslovcov in bolgarskega zemljepisnega društva, obiskali člana znanstvene akademije Sovjetske Zveze...

Ustvarjeno je Jugoslovansko-Bolgarsko bratstvo

SOFIJA, 24. Ob priliki rojstnega dne maršala Tita prinaša list «Domovinska fronta» sliko maršala Tita in člana, v katerem pravi med drugim: Narodni Jugoslovanci bodo slavili jutri rojstni dan svojega voditelja slavnega maršala Tita...

Ustvarjeno je Jugoslovansko-Bolgarsko bratstvo

Dopisnik Tanjuga javlja iz Sofije: Današnja številka lista «Občestveni front» posveča uvodnik jugoslovanskemu opolномоčenemu ministru Kovačeviću pod naslovom: «Prvi poslanik v katerem pravi: V Nikol Kovačeviću pozdravljamo novega poslanika demokratične federativne Jugoslavije, ki je nihče ne more razčišči, in slovensko vzajemnost. V naše odnose so se vmešali zunanji sovražniki in fašistični elementi; ustvarili so med nami sovražstvo, zaradi katerega je prišlo do spora. Toda to umetno ustvarjeno nezupanje med našima dvema državama se ni moglo održati v narodu...

